

Pasningsvejledning for sorthalet præriehund

1. Dyreart

Sorthalet præriehund (*Cynomys ludovicianus*)

2. Fuldvoksen størrelse

Længden er ca. 30 cm plus halen på 7-10 cm, og vægten er 700 g til 1,5 kg. Hannerne er størst.

3. Forventet levealder

I fangenskab kan præriehunde blive helt op til 12 år gamle, mens de i naturen oftest bliver væsentligt yngre.

4. Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur

Præriehunde er dagaktive, jordlevende og lever i kolonier med flere familiegrupper. Dyrene graver et stort underjordisk gangsystem med huler og reder, som bruges om natten og som beskyttelse mod regn, kulde, ekstrem varme og naturlige fjender. De skal altid holdes flere sammen i en lille gruppe.

Der anbefales et udeanlæg på minimum 15 kvadratmeter for op til 10 dyr. Ved åbne anlæg skal siderne være minimum 1 m høje, lodrette og glatte, og inventar skal placeres, så dyrene ikke kan klatre over. Indgangen til anlægget skal ske gennem en sluse. Anlægget skal være sikret nedadtil (f.eks. fliser, beton, kraftigt trådnet), så dyrene ikke kan grave sig ud, og således at bunden effektivt drænes ved nedbør. Dog skal der være minimum 1 meter ned til afskærmningen, så præriehundene kan grave deres gangsystemer. Jorden skal være stampet godt og så kompakt, at de underjordiske gange ikke risikerer at kollapse. Anlægget skal placeres på et solrigt område og tilså med græs, så det ikke mudrer til i regnvejr. Halm og/eller hø gives med jævne mellemrum i tørvejr, da det bruges til at fore hulerne og rederne under jorden.

5. Særlige pasningsbehov, herunder særlige krav til temperaturforhold

Præriehunde kan sagtens klare det danske klima året rundt, såfremt de har mulighed for at grave deres egne gange tilstrækkeligt dybt under jorden og har adgang til rigeligt redemateriale. I fangenskab herhjemme ses ofte, at de går i vinterhi i 1-2 måneder, typisk december-januar. Også på regnfulde, vindblæste dage og ved høj varme skjuler de sig typisk i jordhulerne. Præriehunde skal altid have adgang til grene, så de kan slide tænderne.

Foderrester og ekskrementer fjernes dagligt.

6. Stimulering og behov for motion

Meget af præriehundenes tid går med gravning, vedligeholdelse af gange og huler og med sociale interaktioner med flokfæller, hvorfor en dyb jordbund og kontakt til artsfæller er essentielt.

7. Fodring

Præriehunde spiser i naturen primært forskellige slags græsser og urter, suppleret med en smule hvirvelløse dyr. Basisfoderet skal være forskellige urter og græsser (inkl. rødder), f.eks. mælkebøtter, kløver og skvalderkål. Med en afvekslende kost af vilde planter er vitamin-/mineraltilskud unødvendigt.

Ved mangel på friske planter (primært vinter) kan frisk hø, grøntpiller og forskellige rodfrugter tilbydes. Alsidige frøblandinger (små kornstørrelser) kan af og til gives som tilskud, men kun i små mængder, da det virker fedende. Frugt bør også kun tilbydes en gang imellem som godbid. Friske kviste og grene skal jævnligt gives som gnavemateriale. Selvom præriehunde naturligt har et lavt væskebehov, skal der i fangenskab altid tilbydes frisk drikkevand.

8. Sociale behov

I et rummeligt anlæg med en mindre gruppe vil individerne normalt leve i fred og fordragelighed uden for ynglesæsonen. Hannen, hunnerne og ungerne i samme gruppe interagerer ofte socialt med hinanden og soignerer hinandens pels, hvilket styrker deres sociale bånd. I ynglesæsonen øges aggressionsniveauet dog generelt, og hunnerne i samme familieguppe ses af og til at slå hinandens unger ihjel.

I lyset af præriehundes naturlige organisering, komplekse sociale adfærd og store sociale behov skal de altid holdes flere sammen. Det absolut mest optimale for dyrenes trivsel er at anskaffe sig en gruppe på mindst 4 individer, og de må aldrig holdes alene. Præriehunde bør kun holdes med artsfæller.

9. Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation

Præriehunde føder et kuld om året. Ungerne fødes under jorden og kommer først frem, når de er store nok til selv at tage føde til sig.

Drægtighedsperioden er 33-38 dage. Kuldstørrelsen er typisk 3-5 unger (men op til 8), der er nøgne og blinde og vejer ca. 15 g ved fødslen. Øjnene åbnes efter ca. 1 måned. Ungerne bliver i reden og dier hos moderen indtil 6-7-ugers-alderen, hvorefter de til tider også dier fra andre hunner. Ungerne er først helt fuldt udvoksede i godt 1-års-alderen. Hannerne forlader normalt den flok, de er født i, som 1-2 år gamle; i visse tilfælde ses hunner dog også at forlade flokken.

10. Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel

Sundhedstegn er en tæt og blank pels, blanke øjne, og tørt og rent ved snuden og under halen. Pelsen mellem vinter og sommer kan helt naturligt se pjusket og pletvis bar ud. Diarré kan forekomme, især ved for drastiske foderskift og vandholdig føde, hvorfor dette skal undgås. Forbigående diarré kan dog også forårsages af stress (f.eks. indfangning, transport, nye omgivelser).

Øvrige informationer

Sorthalet præriehund (*Cynomys ludovicianus*) er udbredt i Nordamerika på tørre græsområder, steppe og prærie. Selvom arten ikke er truet, har bestandene oplevet kraftige tilbagegange, bl.a. grundet ødelæggelse af levesteder, udbrud af pest og bevidste udryddelsesforsøg. Præriehunde egner sig ikke som kæledyr, da de har behov for store, stimulerende anlæg og kontakt med flere artsfæller for at trives. *Foto: Vladimír Motyčka*

Slutblok

Udarbejdet af Dyrenes Beskyttelse (www.dyrenesbeskyttelse.dk) i samarbejde med Dansk Primat Sammenslutning – Foreningen for Exotiske Pattedyr (www.aber.dk) og Henrik Bringsøe.

Pasningsvejledningen indeholder generel information om pasning af en dyreart/dyregruppe. Yderligere oplysninger kan findes på biblioteket eller på ovennævnte og andre hjemmesider. Pasningsvejledningens faglige indhold er godkendt af Rådet vedrørende hold af særlige dyr den 4.12.2013 i henhold til bekendtgørelse om erhvervmæssig handel med dyr.